

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1073898/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אלמליח, הרב אליהו הישיריק, הרב אברהם שינדלר

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד זאב הבר)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ללי פרלמן-גלעדי)

הנדון: משמעותה של "המלצה לגט"

פסק דין

בפנינו מונח ערעור המערערת על החלטת בית הדין הרבני האזורי מיום ה' באדר ב' תשע"ו (15.3.16), הקובעת כדלהלן:

א. הצד המעוניין רשאי לפתוח תיק לסידור גט.

ב. פתיחת תיק לסידור הגט תהיה בכפוף להודעת הבעל לפיה הוא מתחייב להביא ביום סידור הגט המחאה בנקאית בסך 555,000 ש"ח בגין הכתובה שתועבר לאשה לאחר סידור הגט.

ג. תשלום הכתובה יקוזז מחיוב הבעל לאשתו בגין איזון זכויות הצדדים, מהחלק שאינה זכאית לו על פי ההלכה.

לשם השלמת התמונה, נביא כבר עתה את פסק הדין שניתן בתיק זה ואשר קדם להחלטה זו. הדבר נדרש עקב היות פסק דין זה הרקע לערעור המערערת. יצוין כי פסק הדין ניתן בהרכב שונה מזה שניתנה בו ההחלטה נשואת הערעור.

וזו לשון פסק הדין מיום א' באב תשע"ה (17.7.15):

"[...] לאור האמור מחליט בית הדין כדלקמן:

א. בית הדין ממליץ לצדדים להתגרש.

ב. על האישה להציג לבית הדין העתק מכתובתה תוך שבעה ימים.

ג. על הצדדים להמציא לבית הדין את פסיקת בית המשפט בנושא הרכוש ומזונות האישה תוך שבעה ימים.

ד. על הבעל להעביר – תוך חמישה עשר יום – הצעה הוגנת לפיצוי האישה.

ה. לאחר קבלת הצעת הבעל, ישקול בית הדין את המשך הטיפול בתיק.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

טענות בא כוח המערערות

בית הדין בהרכבו החדש סטה בסעיפים א'-ב' בהחלטתו מן פסק הדין שכבר ניתן, ללא שהייתה לו סמכות לעשות כן.

לדבריו, הוראות בית הדין לפתיחת תיק סידור גט, סותרות את פסק הדין הקודם שקבע כי אין מקום לחיוב בגט. בית דין – בהרכבו החדש – לדברי בא כוח המערערות ולהבנתו, קובע בהוראתו בעצם כי יש חיוב לגט.

עוד טוען בא כוח המערערות כי יש לראות את פסק הדין מיום א' באב תשע"ה (17.7.2015) כמקשה אחת. דהיינו, לדבריו אין כלל לגשת לסידור גט (סעיף א) טרם שיומצא פסק הדין של בית המשפט בעניין הרכוש (סעיף ג). זה אומר כי יש להמתין עד הכרעת בית המשפט.

לדבריו, כל הוראות בית הדין בפסק הדין מיום א' באב תשע"ה (17.7.2015) (סעיפים ב-ד), מהוות תנאי מתלה לקיומו של סעיף א' בעניין ההמלצה לגט.

תגובת באת כוח המשיב

"אנו עמדנו בכל התנאים, וקיימנו את מה שהיה ניתן לקיים. דהיינו, הגשנו הצעת פיצוי (סעיף ד), גם ביחס לסעיף ג' הגשנו את הפסיקה כפי שהייתה נכונה לאותה העת."

באת כוח המשיב חולקת על פרשנות בא כוח המערערות בפירושו של סעיף ג', וטוענת כי אין הכוונה להמתנה עד שיינתן פסק דין סופי אלא לקבל תמונת מצב מהנעשה בבית המשפט.

דיון והכרעה

לאחר שעיינו היטב בכתב הערעור ובתגובת באת כוח המשיב, וכן בכל החומר שבתיק בית הדין האזורי ושמענו את באי כוח הצדדים, הגענו למסקנה ברורה כי יש לדחות את הערעור מהנימוקים הבאים:

א. סידור הגט

בית הדין האזורי כלל לא הורה או רמז על חיוב בגט. לשון הסעיף נוסח בזהירות המתבקשת. ברור הוא כי "המלצה לגט" מחד גיסא אינה "חיוב גט", אך מאידך גיסא אינה בגדר "מילים בעלמא", וברור שיש לה אפקט כלשהו אם כי לכדי "חיוב גט" והמשמע ממנו לא הגיעה, שהרי אילו לא היה לה כל מעמד – לא הייתה נכתבת החלטה ש"אינה מחזיקה מים".

הבהיר זאת כבר בית הדין האזורי בהחלטת ההרכב הקודם שקבע את ה"המלצה לגט".

למעלה מן הצורך, הבהיר בית הדין האזורי בתוך החלטתו נשואת הערעור, במילים ברורות את עמדתו ביחס לפסק הדין שניתן בהרכב הקודם, וכתב:

"בית הדין מבהיר שבנסיבות הקיימות אין בכוונתו לחרוג מפסק בית הדין בהרכבו הקודם [...]"

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

דא עקא, פרשנות האישה אינה קולעת לכוונת פסק הדין. ככלל, גם במקום שנקבעה המלצה לגט, הדרך הראויה היא שהצדדים ישמעו להוראה זו.

אם נציב זה בצד זה – מחד גיסא נציב אמירה זו של ביה"ד האזורי בהרכבו הנוכחי ובצדה נציב את הדברים המפורשים שכתב בית הדין האזורי בהרכבו הקודם באותה ההחלטה מיום א' באב תשע"ה (17.7.2015), בסכמו את דבריו, כדלהלן:

"אולם גם דברי הפרי חדש אמורים במקום שהבעל כותב גט לאשתו ומגרשה בעל כורחה. אבל במקום שהאישה מוחזקת בעצמה, ואין ביד הבעל לגרשה בניגוד לרצונה ללא פסק דין, הרי שאין מקום כלל לחייב את האישה לקבל גט על פי רצונו של הבעל בלבד.

וכל שכן, שאין לבית הדין לסייע לבעל העוזב את אשתו לטובת אישה אחרת וחי עמה עוד לפני שגרש את אשתו כדת וכדין".

חיבורן של שתי אמירות אלו אינו מותיר כל ספק מהי עמדתו של בית הדין בהרכבו הנוכחי ביחס לסידור הגט. ודאי שדעתו שאין "חיוב גט" אלא "המלצה" בלבד, שהרי הרכב זה הודיע בשער בת רבים כי אין בדעתו לחרוג מפסק הדין של ההרכב הקודם לו.

אמור מעתה: לחששו של בא כוח המערערת כאילו ההרכב החדש מחייב בגט, לא היה כל מקום וכל רמז. ואדרבה, הדברים מפורשים להיפך. לפיכך, לא היה כל מקום כלל להגשת ערעור בגין טענה זו.

ב. קיומו של סעיף ג'

גם אם נקבל את הנחת בא כוח המערערת כי יש לראות את כל סעיפי פסק הדין מיום א' אב תשע"ה (17.7.15) כמקשה אחת (דבר שאינו ברור כלל), הרי שאין אנו מקבלים את פרשנותו להוראת סעיף ג' בכל הנוגע לבית המשפט. בית דין קמא עצמו כתב כי לא הייתה כוונת סעיף זה לחכות עד סיום ההליכים בבית המשפט אלא לקבל מידע על התמונה הרכושית באותה עת.

גם לדעתנו זוהי הפרשנות המתאימה לסעיף זה, וזאת משתי סיבות:

האחת, היה ידוע לכול (וב"כ המערערת עצמו אמר זאת היום בפנינו) כי לא תהיה פסיקה בבית המשפט תוך שבעה ימים אלא לאחר זמן ארוך כמקובל. כל הנפשות הפועלות בתיק זה ידעו מכך לרבות בית הדין. ואם כן מה עלה בדעתו של בית הדין לקצוב שבעה ימים? מכאן עולה כי הכוונה היא לתמונת המצב המשפטי לאותה עת.

השנייה, בכל פסקי הדין והחלטות של בתי הדין הרבניים, כאשר בית הדין מעוניין לזמן המתנה עד לסיום ההליכים בערכאה אחרת, הוא אומר זאת בלשון פשוטה וברורה. דהיינו בלשון כגון: "יש להמתין עם ביצוע פסק דין זה עד לסיום ההליכים בבית המשפט" או לשון דומה.

לסיכום, אנו רואים עין בעין את פרשנות פסק הדין, את תחולתו ואת הוראותיו, הכול בדיוק כפי שכתב בית דין קמא בפסק בהחלטתו הנ"ל מיום ה' באדר ב' תשע"ו. הן לגבי ענין סידור הגט, הן לכך שאין בהגדרת המלצה משום "חיוב גט", והן לגבי פירושו של סעיף ג' בפס"ד הקודם. לפיכך, אנו דוחים את הערעור.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

פסק דין

מוחלט:

א. הערעור נדחה.

ב. אנו מחייבים את המערערת בהוצאות בסך 4,000 ש"ח לטובת המשיב. עליה להעביר סכום זה לא יאוחר מארבעה עשר יום ממתן החלטה זו.

ג. ניתן לפרסם בהשמטת פרטים מזהים של הצדדים.

ניתן ביום כ"ה באלול התשע"ו (28.9.2016).

הרב אברהם שינדלר

הרב אליהו הישריק

הרב יצחק אלמליח